

RUH DENİZİNİN KIRINTILARI

Deniz
Kurtar bizi
Sonlandır gzel yzl esaretimizi
Derinliklerine gm zihnimdeki enkazı
Belki serin sularda huzur bulurum
Beynimde
Susmak bilmeyen sesler
Bağrışan gardiyanlar
lmmz bekler
Çok grrlere bize zgr hlyaları

Ey deniz
Eęer
Kaldıysa
Zihin kşkmzn yoksul sofrasında birkaç ruh kırıntısı
Al git onları
Biz bedeniz
Sen

Rzgrsız akşamstlerinde
İlhamın
Geceden kalan umudun aydınlığıyla
Şafak skerken
Yaklaşan erimin habercisi

Gcn yeter senin
Belki
Kırmaya
Yalnız akıl için akıllılaşan aklın lanetini.
Belki
Sen de kabul edersin
Mutluluk vadeden mutsuzluęun davetini

Ama
Bir senden mitvarım
Ben hl yazabiliyorken
Kim bilir belki de
Bu
Son serzeniř

Enes KILIÇ